

Z české armády zůstalo už jenom torzo... Kdo je za to zodpovědný?

- CZ24 News | 31. března 2020

ČESKO: Expert SPD na obranu a místopředseda sněmovního výboru pro obranu Radovan Vích dobře popsal, kdo je zodpovědný za to, že z české armády je torzo. Postupným snižováním počtů a výdajů na obranu se postupně dostala z 200 tisícové armády z roku 1989 početně zhruba na jednu desetinu. Iluze, že nás ochrání za každé situace NATO, jsou dnes utopií zrovna tak jako představy, že nás ochrání malá a profesionální armáda. Pokud jsme schopni vyčlenit třeba na zastavení přílivu ilegálních imigrantů pouze 3 000 vojáků, tak je jasné, že armáda nemá v podstatě téměř žádné schopnosti anebo velmi omezené k obraně státu.

Zato máme 44 % vojáků nasazených v tuctu zahraničních operací z celkového možného počtu nasaditelných a do toho ještě dalších 60 speciálů chce aktuálně vláda poslat do bojové operace na území Sahelu – zatím bez mandátu.

V roce 1989 se dávalo na armádu z rozpočtu z dnešního pohledu astronomických 263 miliard Kčs a 6,25 % HDP. V letech 1997 – 2004 koreloval obranný rozpočet v rozmezí 1,9 – 2,4 % HDP a následně měl již výhradně sestupnou trajektorii až na potupných 0,97 % HDP v roce 2014.

Takže od roku 2004 vlády Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka (oba ČSSD), první a druhá vláda Mirka Topolánka (ODS), vláda Petra Nečase (ODS), vláda Jiřího Rusnoka (úřednická) a konečně vláda Bohuslava Sobotky (ČSSD). Vše bylo tehdy v rukách ministrů obrany Kühnla (US-DEU), Parkanové (KDU-ČSL), Bartáka (ODS), Vondry (ODS) a Stropnického (ANO). „Všichni tito premiéři a ministři obrany a všechny tyto politické subjekty nesou zásadní podíl na současném stavu armády. To je potřeba si říci na rovinu. Argumenty, že byly ekonomické krize a jiné priority vlády jsou zástupné. Prostě všichni výše jmenovaní na armádu z vysoka kašlali a vojáci sklapli a byli zticha, což se o odborářích a státních zaměstnancích říci nedalo, protože by rebelovali,“ uvedl Radovan Vích

K tomu připočteme nesmyslné nákupy 72 kusů bitevníků L-159 za 35 miliard korun v letech 2000-2004, kdy již v roce 2003 vláda rozhodla, že armáda jich bude provozovat jen 24. Desetiletý pronájem nadzvukových letounů JAS-39 Gripen v roce 2004 za 19,65 miliardy korun také zásadním způsobem dopadl na schopnosti modernizace armády a to možná navždy.

Zmrazené a odkládané akvizice na ministerstvu obrany se sice rozběhly, ale všechno podle Vícha nasvědčuje tomu, že jsou předražené a jejich výsledná cena se ad-hoc postavenými ministerskými expertními týmy opakovaně prověřuje. Další akvizice se pak následně raději ruší.

Mylná je podle Vích i představa, že výzbroj naší armády musí být ta nejnovější a nejmodernější jenom proto, že to byla technika států Varšavské smlouvy, když značná část jich byla vyrobena u nás (BVP, houfnice, tanky, raketomety atp.). Polsko a Maďarsko se dokonce pustilo cestou jejich modernizace (vrtulníky, BVP) ale my jdeme jinou cestou. Prostě vyčlenit 2% HDP a nakupovat předraženou techniku bez prostředníka a výběrových řízení a to nejlépe od USA. Vojenský podnik LOM bude zřejmě také muset zásadně propouštět, protože žije převážně z oprav vrtulníků ruské provenience. To ale asi Ministerstvo obrany moc nezajímá.

Armáda generačně stárne a noví vojáci se nerodí. Dalším problémem je do čeho vlastně obrana prostředky investuje. Správným krokem jsou akvizice, které jasně hovoří ve prospěch posilování schopností obrany našeho státu se zásadním podílem podpory domácího průmyslu. Ale předražené

vertulníky? Ty jsou evidentně opět primárně pro zahraniční operace.

Na druhé straně dlouhodobě pokulhává plnění primárního úkolu Armády ČR, tedy obrana území České republiky. A to jak personálně, tak materiálně. Mobilizační rozvinování armády a odvody osob do vytvářených mobilizačních útvarů je ze strany Ministerstva obrany ponecháváno zcela stranou.

Požadujeme změnu koncepce armády z malého a drahého expedičního sboru na armádu zajišťující obranu České republiky a hranic země. Je nutné posílit její mobilizační schopnosti a zásadně zvýšit úroveň civilní obrany a ochrany občanů. Řeči o snižování napětí a pohádky na téma, že nám nic v budoucnu nehrozí, jsou naivním a nebezpečným hazardem.